

DOBŘANSKÝ ZPRAVODAJ

prosinec 2014

Obsah

Úvodní strana, obsah,
slovo starosty

Společenská kronika

Dobřany v Dobřanech

Senior klub Dobřany

Adventní posezení
v sokolovně

Něco z historie – Silvestr

Seriál:
Paměti Josefa Andře
na I. svět. válku

Novinky ze školy a školky

Jak jsem se stal knězem

Usnesení VZ OZ

Rozbor pitné vody

Obec Dobřany

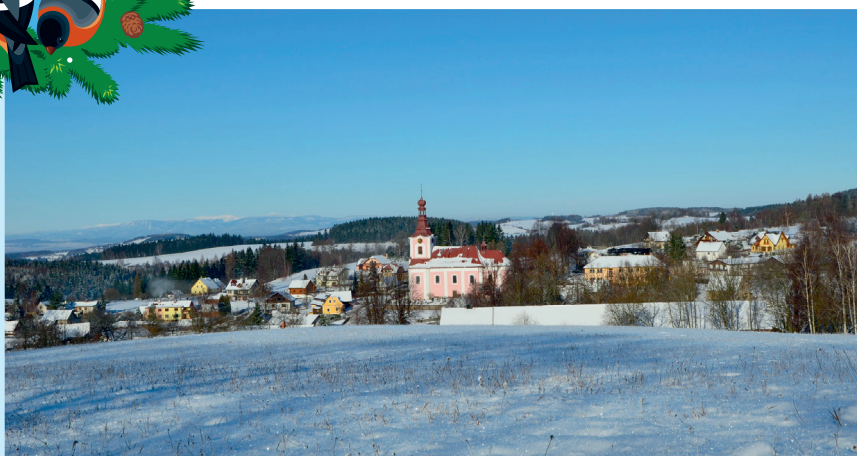
Dobřany čp. 90, 518 01 Dobruška

Tel.: 494 665 523, 724 183 076

Fax: 494 665 523

E-mail: obecdobransy@volny.cz

www.obecdobransy.cz

Slovo starosty

Právě otvíráte poslední zpravodaj letošního roku a já přemýšlím, co na úvod napsat abych se neopakoval. V tuto dobu si všichni slušní lidé přejí to nejlepší, na co si vzpomenou, tak i já Vám přeji krásné prožití Vánoc a do nového roku vše nejlepší.

Uteklo to jako voda a v době, kdy se Vám dostává do rukou toto číslo zpravodaje, pomalu končí advent. Období v dnešní době značně hektické a stresové, vymýšlení a shánění dárků. Ale o tom by to nemělo být. Je spousta věcí, které při vyslovení zahřejí u srdce třeba domov, rodina, přátelé. Je i mnoho slov, která nás tak trochu rozteskní a opět to jsou ta samá slova domov, rodina, přátelé, když si připomene ty, na které už jen vzpomínáme. Snažme se těm, kteří prožívají tu druhou variantu, toto období ulehčit. Vraťme se k pozitivnějším myšlenkám.

Všem bych chtěl popřát Vánoce šťastné a veselé, dětem pod stromeček to, co si nejvíc přály, těm, kteří mají rádi zimu, aby byla bílá a ostatním, kteří ji moc nemusí, aby rychle utekla a bílá a studená moc nebyla. Ona si příroda udělá stejně to, co bude chtít, ale přát si můžeme cokoliv.

Za pár dní se změní letošní rok na minulý. Všichni očekáváme, co nám nový rok přinese. Bude takový, jaký si ho uděláme. Pro ty, kteří se dívají na svět s úsměvem, bude jistě dobrý, pro škarohlídy není ani ten nejlepší dost dobrý. Proto Vám všem přeji do roku 2015 všechno, co si Vy sami přejete.

Chtěl bych ještě touto cestou poděkovat všem, kteří se podílejí na chodu obce, aby se nám tu dobře žilo.

Tak ještě jednou, šťastné a veselé Vánoce, bohatého Ježíška, v roce 2015 hodně zdraví, štěstí, lásky, tolerance i peněz a doufám, že příští rok bude ten nejlepší pro všechny.

starosta

Odpadové hospodářství

V příštím roce se svoz komunálního odpadu nemění, zůstává tedy pondělí v lichý týden. Dále bych Vás chtěl poprosit, abyste více využívali barevné kontejnery na tříděný odpad u školy, protože u prodejny jsou kontejnery někdy přeplněné a u školy jsou poloprázdné, hlavně se to týká skla.

Vánoční turnaj ve stolním tenise

TJ Sokol Dobřany pořádá v **sobotu 27.12.2014 od 14:00 hodin v dobřanské sokolovně Vánoční turnaj ve stolním tenise**, všichni jste zváni.

Společenská kronika

Dne 4.11.2014 se narodil nový občánek Dobřan **Richard Brych**

Přejeme pevné zdraví, štěstí a lásku.

Dobřany v Dobřanech

V sobotu se nechce nikomu brzy vstávat, ale 4. října většina z nás vyskočila z postele již před sedmou hodinou. Jelo se totiž na výlet do západočeských Dobřan.

Věděli jsme, že na nás čekají přátelé, bohatý program a bude o nás královsky postaráno. Cesta utekla rychle a již před polednem jsme parkovali na dobřanském náměstí. Před hotelem Modrá hvězda na nás už čekal pan starosta Marek Sýkora se svojí družinou. Po vzájemném uvítání a výtečném obědě jsme se vypravili na obchůzku, abychom viděli co je v Dobřanech nového, a bylo jako vždy co obdivovat. Zrekonstruovaná mateřská škola, zmodernizovaná školní jídelna a třešnička na dortu - moderní poliklinika, která voněla novotou.

Koinonia v Liticích. Koinonia je soukromé sdružení věřících. V současné době má 5000 věřících po celém světě. Do ČR přišla komunita v roce 1995 na pozvání plzeňského biskupa Františka Radkovského a založila první českou oázu se sídlem v Liticích. Jejím pastýřem je P Francesco Meneghini. Tato komunita nabízí různé kurzy, setkání, semináře... My jsme byli pozváni na ochutnávku vín, sýrů a dalších produktů dovážených z Itálie. Naším průvodcem byl P Francesco Meneghini, který nás se svojí překladatelkou provedl některými částmi areálu a seznámil nás

Plní dojmů jsme odjeli na prohlídku

s historií a činností komunity. Při naší návštěvě byl přítomen i generální vikář plzeňské diecéze Josef Žák, který připomněl sté výročí vypuknutí první světové války. Při ochutnávce nás obsluhovali místní řeholníci. Italské speciality nám chutnaly a tak jsme si některé koupili i domů. Setkání bylo zajímavé, ale museli jsme se rozloučit a spěchat do Káčka, kde byl pro nás připraven večerní program - hudba, tanec, dobré jídlo, přátelské posezení až do nočních hodin. V neděli po vydatné snídani jsme se vypravili do ZOO v Plzni. Zahrada je položena v členitém terénu. Pěkně jsme se provětrali, prohlédli jsme si zvířátka z celého světa a už tu bylo odpoledne a čas rozloučit se. Děkujeme všem, kteří se o nás vzorně starali a teď je to zase na nás, jak se o své západní přátele postaráme my.

Hana Ježková

Senior klub Dobřany

Sešlo se nás několik „dříve narozených „dobřaňáků“ a mezi řečí o všem možném někoho napadlo, že by vlastně nebylo na škodu, kdyby na pokec se nás místních scházelo víc. Ne každému se chce do klubovní hospůdky, ta bývá zpravidla jen v letních měsících a tak slovo

dalo slovo a byl tady nápad založit „Senior klub Dobřany“. Tak jsme to zkusili a ve čtvrtek, 20. listopadu bylo první setkání v sokolské klubovně. Tu nám laskavě poskytl starosta Sokola, Jirka Moravec, roznesli se pozvánky a k našemu překvapení přišlo dvacetjedna hostů. Na přivítanou jsme si připili sklenkou červeného vína, několik děvčat přineslo z domova chuťovky a už to jelo. První pozvaný čestný host byl Jirka Moravec, který nám pouštěl diapozitivy ze života zdejších

rodin. Některé byly až třicet let staré děti, které tam byly, jsou už dávno dospělými rodiči. Jirka i Milada nám k tomu poskytli zasvěcený komentář. Po skončení promítání se vedla dlouhá diskuze k tomu, co jsme viděli. A než se to všechno probralo, bylo kolem deváté večerní. Myslím, že první setkání se docela povedlo, domluvili jsme se, že tak jednou za měsíc - pokud bude zájem – bychom se mohli zase sejít. A pokaždé si pozvat někoho kdo by nám mohl něco zajímavého povědět. Takže na 11. prosince byl pozván pan farář Barborka, který ochotně přislíbil účast s tím, že zodpoví každou otázku, týkající se jeho osobně či římskokatolické církve. A tak se také stalo.

Ve čtvrtek, tentokrát v 16 hodin, se naši dříve narození občané začali scházet a k našemu překvapení (překvapen byl především organizační výbor), se nás sešlo čtyřia dvacet. To je ještě víc, než poprvé. Mile nás potěšila i účast paní Boženy Andršové či paní Matusškové. Jako pětadvacátý se vzápětí dostavil náš pozvaný čestný host, pan farář Jan Barborka. Po přivítání se ujal slova, velice bezprostředně a mile se představil i těm, kteří ho ještě neznali, každému přítomnému podal také ruku a za chvíli začal hovořit o své práci ve zdejší farnosti. Vyprávěl nám také o adventu, což pochází z latinského slova adventus a znamená „přichází“- v tomto případě Vánoce a oslava narození Ježíše Krista. Z naší strany padalo několik dotazů, například, jak se stalo, že přijal své kněžské postavení – je velmi mladý – a jak vlastně k tomu

vedla jeho cesta. Také nám pověděl, že vlastně titul pan farář, jak mu všichni říkáme, vlastně není ten správný, přísluší mu titul, který si netroufnu napsat, neboť bych se určitě spletl. Je to něco asi z církevního názvosloví. Několik let, myslím, že šest - studoval, byl také na práci v Itálii, kde se svými kolegy pracovali v továrně na dětské hračky. Za tu dobu, asi půldruhého roku, se naučil perfektně italsky, zato s latinou prý není příliš velký kamarád. Po více než hodině a půl se s námi musel rozloučit, čekala ho ještě pracovní cesta do Hradce Králové. Na závěr své přednášky jsme mu všichni zatleskali, poděkovali za účast a na cestu dostal nějaké dobrotky, které místní děvčata doma pro všechny zúčastněné připravily. Po jeho odchodu následovala už jen živá debata mezi námi, konzumovaly se přinesené pochoutky, za což musíme ještě srdečně poděkovat. Čas neúprosně běžel a než jsme se nadáli, bylo kolem jednadvacáté hodiny. Byl to opravdu opět úspěšné setkání nás důchodců. Než jsme se rozešli do svých domovů, dohodli jsme se, že když je takový zájem, zorganizujeme další senior klub. A hned jsme se dotázali přítomného pana Pepíka Němečka, který je velký a zkušený cestovatel po světě, jestli by nám udělal přednášku o svém putování v dalekých i blízkých končinách. Ochotně souhlasil, takže to bude další téma našeho setkání v lednu příštího roku. Což už není tak daleko. Přesné datum dáme včas a předem vědět a bude to zase v 16 hodin v sokolské klubovně. Těšíme se na další shledání i s novými hosty a všem přejeme všechno dobré o Vánocích i do nového roku 2015!

J. M.

Adventní posezení v sokolovně

Druhá adventní sobota patří v Dobřanech již několik let Adventnímu posezení s Mikulášskou nadílkou, které pořádá Sokol spolu s Obecním úřadem. Akce začínala v 16:30, ale již to 16. hodině se trousili rodiče s dětmi. Přicházeli i prarodiče a další občané. Všichni se těšili na ty andělské i pekelné bytosti. Ještě předtím než nadílka začala nám zazpíval dětský sbor naší školy pod vedením paní učitelky Henclové. Vyslechli jsme si ty známé a stále krásné vánoční koledy a písně. Děti potom dostaly malé občerstvení.

Pak už atmosféra v sále houstla a všichni poslouchali až uslyší pekelné zvonění. To přišlo kolem půl šesté. V sále se zhaslo a myslím, že ti malí měli trochu nahnáno. Zvláště, když se potom rozsvítilo a objevili se tři dost strašidelní čerti. Anděl byl opravdu andělský a Mikuláš byl jako vždy veselý a bodrý chlapík. Čerti nejprve trochu vyváděli, ale pak se uklidnili a Mikuláš mohl začít s nadílkou. Vyvolával jednotlivá dítka a všichni měli připravenou nějakou písničku nebo básničku. Děti bylo opravdu dost a nebyly všechny jen z Dobřan. Je dobře, že má naše nadílka dobrou tradici a proto přicházejí i přespolní. Po rozdání všech dárečků se atmosféra v sále uvolnila a děti si to ještě užily při různých hrách. Dospělí si poseděli, popovídali a dali si nějaké to občerstvení. Akce se vydařila a za rok se zase sejdem.

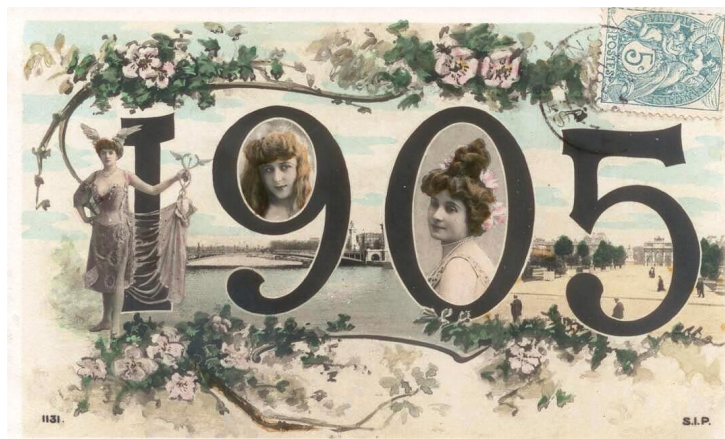
Míla Moravcová

Něco z historie ...

Silvestr - Konec občanského roku

Poslední den v občanském roce je zasvěcen sv. Silvestru – papeži. Tento den byl v našem kraji takovým „malým Štědrým večerem“ a jídlo bylo podobné vánočnímu. Odpoledne byla v kostele pobožnost – poděkování za uplynulý rok. Farář přečetl, kolik bylo křtů, svateb a pohřbů. Byla čtena jména všech zemřelých, kolik jim bylo let a věnována jim modlitba. Většina lidí po návratu z kostela, trávil večer doma v kruhu rodiny.

V hospodě, později v sokolovně, se konal Silvestrovský večer. Místní ochotníci hráli veselé scénky, zpívaly se kuplety – legrační písničky, muzikanti hráli k tanci. Z časopisu Harakiri se četly veselé příhody.

V době první Československé republiky vycházel v Dobrušce jednou za rok, na Silvestra, časopis Harakiri, aneb SILVESTROVSKÝ ŠŤOURÁK. Měl 6 listů formátu A4, poslední dva listy byly

věnovány reklamě obchodníků z Dobrušky. Harakiri poprvé vyšlo v roce 1923 a časopis pravidelně vycházel i v době války, až do roku 1947. Byl vydáván nákladem Tělocvičné jednoty Sokol v Dobrušce. Obsahoval veselé historky, které se v tomto roce přihodily, jak v Dobrušce tak vesnicích, od hor až do kraje. V každé vesnici se našel nějaký šprýmař, který tyto veselé příhody sbíral, ještě si něco přidal, případně je zveršoval a dodával redakci Harakiri. Forma humoru se mění. Dnes nám většina historek připadá poněkud naivní, ale mnohým se smějeme i dnes. Poslechněme si některé historky z Dobřan, kterými se naši dědové bavili.

HARAKIRI 1935 – STALO SE V DOBŘANECH:

Časně ráno příběhne dělník ke svému zaměstnavateli, drže si břicho, sykaje bolestí a povídá: „Pane, piš hned poukaz k lékaři, spolkl jsem zuby, cítím, jak mě někde tlačí ve střevech, či v žaludku. Operace bude nevyhnutelná. „Zatímco pan zaměstnavatel hotovil se ku psaní poukazu, odešel nemocný domů se ještě ustrojít. Za chvíli příběhl zpět s radostnou tváří a pravil: „Už to nepiš, já jsem zuby našel v podvlékačkách. „Tím tak sešlo z operace a z cesty k lékaři.

K tomu, aby se někdo dostal do Harakiri, stačila někdy jen „ slabá chvílka ve společnosti“.

HARAKIRI 1937 – SPAVÁ NEMOC V DOBŘANECH:

O hasičském plese byl přímo na záchodě jistý rolník z předměstí zachvácen spavou nemocí. Veškeré oživovací pokusy zklamaly. Postižený chrápal dál, budě úžas i hrůzu všech, kteří ze zvědavosti a zájmu sledovali příznaky spavé nemoci.

HARAKIRI 1937 – BÝK POSTRACHEM VESNICE:

V Dobřanech měli příliš divokého, ale málo inteligentního býka. Když se rozzuřil, byl postrachem celé obci. Lidé před ním zavírali dveře i okna, ukryli se i ve sklepě. Tuhle býka rozzuřil neprozřetelným slovem tesař Štěpán z Rozkoše, kterého učinil na čtrnáct dní práce neschopným. Dodnes ukazuje se rozvalená násep, polámané ploty a stromky. Bysterský truhlář, který projevil dost bojovnosti „protibýčím“ štváním a agitací, utekl do stodoly a

odtud malou dírkou, ani nedutaje, pozoroval co se děje. Občané dobřanští byli tak vyděšeni, že se jich většina nechala pojistit proti rozsápání býkem. Kdosi také tvrdil, to že bylo příčinou, aby byla do Dobřan umístěna vojenská posádka.

(v září 1937 ubytováno v Dobřanech vojsko, část Strážního praporu)

I v době okupace přinášelo Harakiri r. 1939 trochu smíchu.

NESVATÝ MIKULÁŠ V BYSTRÉM

Do Bystrého zavítal s dvěma čerty. A poněvadž v nebi – nebo tam, odkud přišli, je už pivo, likéry i čistá kořalka na lístky, chtěli se zde aspoň, podělivše hodně dětí, trochu napít. Dík pozemšťanům, napili se hodně a jak to bývá, váleli se, ba i zvraceli. V nebi ani v pekle na takové dávky ani za dob normálních nebyli zvyklí. Čertům se sice ani trochu nedivíme, ale jak po návratu chce se před Nejvyšším zodpovídat nesvatý svatý Mikuláš? Jak se proslýchá, bude prý za trest postrachem celé obce a odstrašujícím příkladem výchovy dětí.

Lidé si přejí stále stejně, jako před 80 lety. Část z veršů z Harakiri platí i pro naši současnost.

Přejem, by se splnil Nový rok milých čtenářů touhy,
korun nasypal plný žok, dal zdraví, život dlouhý.
Na Silvestra dobrou náladu, pak se vyspíte sladce,
zasílá tisíc pozdravů Vám oddaná redakce!

Ke konci roku si posílali lidé pohlednice k Novému roku.

Josef Langr

Seriál: Paměti Josefa Andrše, nar. 2. IV. 1889

Na první světovou válku - IV. pokračování

...Musím také uvést, jací magnáti u toho korpskomanda byli: kníže Kinský, Schamburg-Lippé, baron Hammerstein, už starý hodně přes 60 roků, doma měl mladou ženu a ta mu byla nevěrná a tak se dal z alterace přeložit do fronty. Byl u 18. p. pluku velitelem praporu, sám byl majorem a také tam padl - žena ona se moc nermoutila. Z Král. Hradce tam byl nadporučík Petroff, co měl továrnu na piána - s autem. Velitelem korpskomanda byl polní maršálek poručík Králíček a takových hejtmanů, nadporučíků tam bylo, že když jsme přišli ke komandu blíž, člověk nestačil mít ruku u čepice. Také tam přijíje hraběti Schamburgovi syn, ani nevím, jak se jmenoval, bylo mu 16 roků, ale asi za měsíc byl udělaný desátníkem a asi za 6 neděl šikovatelem. Jezdil jako velitel z hlídkama s dragouny k frontě a hoši dragouni hubovali, jak je neopatrný, že se odvažuje tak blízko k frontě a nechtěli s ním jezdit.

Nejvíce ho bylo vidět okolo kuchyně – byl stále hladový.

A tak jsme tak to Polsko křížem krážem prošli, až jsme se octli v Dukelském průsmyku, přešli jsme Karpaty a octli jsme se dost hluboko na Slovensku. Tam jsme v jedné vsi byli asi týden,

čekali jsme, že rusové, když mají Karpaty, nás poženou po Slovensku na Vídeň a že bude po válce. Jenže jsme se toho nedočkali, Rusům – na příkaz carevny (byla sestrou německého císaře Viléma a tak jej nemohla nechat prohrát) bylo dodáno do fronty střelivo, které se do kanónů nehodilo – tak se museli stáhnout z Karpat zase na Polsko – a my jsme museli za nimi také do Polska. Tam naše štábní setnina dostala příkaz, aby několik vojáků doprovázelo zajaté Rusy někam za Lince do zajateckého tábora. Dostal jsem se také na tu stráž a tak jsme je vedli do Bardějova na nádraží, tam je naložili 60 chlapů do jednoho vagonu a 3 stráže a jeli jsme. Lehnout si nemohli ani rusové a my stráž vůbec jsme nesměli, aby nám zajatci neutekli. Rusové byli z fronty nastydli, měli všichni průjem až z některých šla krev, my jsme je museli ve vratech držet, aby nám nespádli pod vagon. Křičeli pořád „pán, pán posrat aneb do větrů a když se vypořádali, tak se dali do hledání vši, oni měli košile buď hnědé, nebo černé, takže když je obrátily naruby, tak to vypadalo jakoby je postříkal krupicí, co jich měli. My jsme také měli vši a ještě do nás od Rusů nalezli a tak jsme byli jako v ohni, jak nás zahřívali. Čekali jsme toužebně, brzo – li budem na místě, ale trvalo to 3 dny. Byl se mnou spolustrážce, takový humorista Franta Kociánů, ten říkal Rusům: chlapi, jen serte, ale neposerte lampičky kolem tratě, nebo budou myslet, že to je výstražné znamení a nedostanem se na místo ani za měsíc. Jak jsem již psal, dostali jsme se do konečné stanice za 3 dny a sice za Lince do Kleinmichénu do zajateckého tábora, kde jich již bylo myslím několik tisíc. A my jsme jich přivezli kolik set, byli skoro všichni pod širým nebem, neb nemohli pro ně stačit nadělat baráky. Bylo odtamtud vidět zasněžené Alpy, ze kterých váł zmrzlý vítr a oni bez přístřeší a hladoví. Přivezli před lágr fůru chleba, rusové jak jej zblikli, tak dělali nápor na plot, div jej nepovalili, ani dívat jsme se na ně nemohli a povídali jsme si, že to v tom zajetí teprve za nic nestojí, ačkoliv jsme dřív říkali, že bychom příležitostně také utekli do zajetí. Ono v Rusku jak jsem po válce četl a slyšel od našich zajatců, to že bylo ještě horší, to že museli jít kolik dní pěšky a o hladě, než je naložili do vagonů a jeli s nima třeba měsíc, než se dostali na místo. Mnoho jich přišlo do Kyjeva do hlavního tábora, kde jich mnoho zahynulo nemocí a hladem. Nestáčili to také nakrmit a poslat do menšího tábora. A tak, když jsme zajatce odbyli, spěchali jsme, abychom se na to nemuseli dívat, do toho městečka, abychom si našli byt a mohli se umýt a vyhledat si vši. Byt jsme si našli, také jsme si vyprali košile, byli jsme tam kolik dní, ale kam jsme chodili na jídlo jsem zapoměl. Potom když přijel velitel, nastoupili jsme zpáteční cestu do Lince k setnině. Dostali jsme se tam za 14 dní, 10. prosince jsme vyšli a 24 jsme přišli zpátky, právě na Štědrý den. Zatím co jsem byl pryč, dostal jsem z domu bedničku s houskou, tak jsem se do ní hned pustil a podělil po kousku i ostatní vojáky. Zbylo mě malý kousek, ale vědomí, že to bylo z domů mě bažilo, neb co přišlo z domu ve válce bylo vzácné a vojáky, co jsem podělil, také si toho vážili. Velitelova žena nám také poslala krabici cukroví ve staniolu, cukroví jsme snědli a do staniolu zabalil brambůrky a pověsily na stromek, který jsme někde sehnali, nějakou svíčku též rozsvítili a vzpomínali na domov, co dělají. Staněk Holý z Mezilesí povídal: „Na tohle budem, jestli se vrátíme domů, vzpomínat, jak jsme si při vánočním stromku hledali vši“. Vzpoměl jsem na to každý rok po válce a i teď ještě...

pokračování příště

Novinky ze školy a školky

Ve školce se nenudíme

Chtěla bych vám přiblížit, jak to chodí v naší školce, a věřte, že se vážně nenudíme ☺

Naše školka není pouze místem, kde si děti pohrají, ale také se tam něco dozví. Chodíme s dětmi na výpravy a každou výpravu nám uvedou naše loutky. Velmi povedená byla výprava za indiány.

Do školky už nejezdil Domíšek Tošovský, ale Hledač pokladů. Nebyla tu ani Majda Křížová, nýbrž Bílá Medvědice. Do školky také nejezdil Míky Baďo, ale Zářivý kamínek. Všichni jsme si dali indiánská jména, sedali jsme každý den u ohně a děti plnily indiánské úkoly. Např. průlez skalní soutěskou, hod kamenem na cíl a další. Naše školka je vážně kouzelná a všechno je tu možné.

Tančili jsme kolem ohně a zpívali indiánské písně. Povíдали jsme si o životě indiánů. Vrcholem byl příjezd našeho náčelníka Velkého oka (pan ředitel). Ve školce zavládla indiánská atmosféra, malí indiáni ukázali vše, co se naučili. Na oplátku jim náčelník poradil, kde mají hledat poklad. Hledač pokladů se pustil do práce a poklad našel. A protože malí indiáni byli moc šikovní, uspořádali jsme Indiánskou kavárnu pro rodiče, kde jim své dovednosti ukázali.

Ve spolupráci s rodiči jsme podnikli Podzimní burzu, kde rodiče mohli prodat věci, které nepotřebují. Z každé prodané věci, šlo pár korunek školce, abychom mohli dětem udělat krásného Ježíška. A věřte, že se to povedlo. Nastrádali jsme pro děti přibližně 8000,- Kč.

Zúčastnili jsme se soutěže o nejhezčí betlém, která se konala v České Skalici. Vytvořili jsme s dětmi netradiční šnečkový betlém. Na soutěži jsme získali třetí místo, což byl pro nás obrovský úspěch.

Také jsme se vypravili na výpravu za Mikulášem. Na konci výpravy navštívil naši školku Mikuláš a andělé a kdo se nebál, šel se podívat i na čerty. Byli to žáci z deváté třídy z naší ZŠ Trivium Plus v doprovodu nejkrásnějšího anděla p. uč. Švejdy.

Začal adventní čas a ve školce se rozjely přípravy na Vánoční besídku. Děti napekly a ozdobily perníčky. S velkým odhodláním a nenásilnou formou nacvičily krásný program pro

rodiče. Abychom v adventním čase zapojili i rodiče, vyhlásili jsme soutěž o nejkrásnější vánoční stromeček. Tato soutěž nás opět přesvědčila, že máme ty nejšíkovnější děti a rodiče. Za tyto výtvary byly děti ohodnoceny na besídce, nejkrásnější stromeček vyrobil Miky Baďo s rodiči. Každý stromeček jsme nafotili a fotky jsme použili na novoročenku naší školky, abychom se o tak krásné výrobky podělili i s ostatními.

Besídka je už za námi, ale ještě k nám do školky přijde Ježíšek, děti se už velmi těší. Potom ve školce zhasnou světla, zavřou se dveře a necháme ji chvíli spát zaslouženým vánočním spánkem, ale ne dlouho, už v pondělí 5. ledna 2015 bude ve školce zase plno dětí. A co máme v plánu? Vydáme se na Novoroční výpravu, a pak nás čeká výprava do školy, vždyť naše předškoláky čeká zápis a už budeme přemýšlet o Masopustu – jak jsem Vám řekla na začátku, v naší školce se nenudíme a jsme za to rádi.

Chtěla bych Vám za celý náš kolektiv popřát krásné Vánoce, hlavně pohodu a klid. Do nového roku 2015 Vám přejeme zdraví a spokojenost.

Zdena Moravcová, učitelka MŠ

Slavíme vítězství v literárně - výtvarné soutěži: 17 lidských práv, pořádané organizací UNICEF

10. prosince 2014, ve výroční den podpisu Všeobecné deklarace lidských práv, byla společná práce žáků 9. ročníku ZŠ a MŠ TRIVIUM PLUS o.p.s. Dobřany vyhlášena jako nejlepší v soutěži pořádané Královéhradeckým krajem. V tématu 17 základních lidských – dětských práv děti porovnály svůj život se životem dětí z období holocaustu.

Na samotném vyhlášení nás kromě našeho prvenství velmi zaujala prezentace organizace UNICEF, která byla partnerem soutěže.

Oslovily nás silně příběhy dětí z Belize, Bhútánu i oblastí Afriky. Víme teď, že pomáhat je nutné a že to má smysl. Naši práci si můžete prohlédnout ve vestibulu Královéhradeckého krajského úřadu.

Soutěž „Školní časopis roku 2014“

Na začátku letošního roku jsme se s redakční radou rozhodli, že přihlásíme náš školní časopis Trivium Revue, do soutěže školních časopisů. Od března jsme s napětím čekali, jak dopadneme. V říjnu pak přišla oficiální zpráva, že jsme v Královéhradeckém kraji skončili na krásném druhém místě a postupujeme do celostátního finálového kola, které se bude konat v Brně. Finálové kolo se konalo 1. 12. 2014 v budově Střední školy polytechnické v Brně.

Sešli se zde zástupci všech kategorií časopisů základních škol. Pro žáky a členy redakcí tu byli připraveny zajímavé workshopy, mohli si zde prohlédnout všechny výtisky soutěžících časopisů a setkat se se zajímavými lidmi.

Naši redakci zde reprezentoval Filip Švejda, který v loňském roce pracoval v časopisu jako šéfredaktor a Miloš Zahradník, loňský editor. Oba kluci jsou nyní studenti Gymnázia v Dobrušce. K nim se přidal letošní šéfredaktor Štěpán Melichar. V samotné soutěži se soutěžilo v pěti kategoriích: časopis roku, titulní strana, grafika, obsah a cena poroty. Vyhlásování výsledků bylo napínavé a nedovedete si představit, jak jsme byli nadšení, když jsme získali Cenu poroty. V ostatních kategoriích

jsme už úspěšní nebyli, ale podle mne je to veliký úspěch a rád bych touto cestou poděkoval všem žákům, kteří se podílejí na tvorbě našeho časopisu a věnují tomu i velkou část svého soukromého času. Doufám, že nová redakce je tímto výsledkem povzbuzena a soutěže se zúčastníme i v roce nadcházejícím. Poslední dík patří panu řediteli za podporu a vynikající transport do Brna a zpět, náledí nenáledí ☺

Mgr. Jiří Švejda

Vítězství v okrese a mezi nejlepšími v kraji

Ať se to zdá neuvěřitelné, děvčata 6. - 7. třídy, která si na velkém florbalovém hřišti mohou zahrát pouze při turnajích, získala pohár a třetí místo v krajské soutěži. Nejprve přesvědčivě vyhrály všechny zápasy v okresním kole a umístily se tedy na prvním místě a postoupily do kola krajského. V mimořádně vyrovnané krajské soutěži dokonce "Killarovky" porazily celkového vítěze. Na nejvyšší příčce se umístily hned tři týmy děvčat, a to z Hradce Králové, Dvora Králové a z Dobřan, o vítězi tedy pak bohužel rozhodovalo skóre, které naše holky měly jen o jeden gól horší. Světe div se, krajské a velké školy s velkolepým zázemím se mají co obávat dobřanských divokých horalek!!! Holky - děkujem!!!

Jak jsem se stal knězem

Nedávno jsem byl pozván na setkání seniorů. Dostalo se mi moc milého přivítání a ochutnal jsem něco z "dobřanské" kuchyně. Moc mi to chutnalo, jako myslím všem. Talířek se mi tak líbil, že jsem o něj požádal, abych s ním mohl křtít děti z Dobřan. On to vlastně nebyl talířek, ale krásná mušle. S podobnou křtil také Jan Pavel II., dnes již svatořečený.

Honza Moc mi položil otázku jak jsem se stal knězem na kterou jsem mu neodpověděl. Protože prožívám asi jako i vy všichni předvánoční shon, tak použiji vyprávění o tom jak jsem se stal knězem, které mám již písemně zpracované.

Na střední škole jsem se nejdříve vyučil cukrářem. Pak se však chytil nechvalně proslulého spolužáka Zdeňka, který mi poprvé nabídl marihuanu. Od té doby to šlo se mnou od deseti k pěti. Ve škole mi učitelé říkali: "Jendo, přitlač na pilu", ale já jsem se jim smál do očí; prostě mi bylo všechno jedno, dokonce i výsledky ve sportu, který jsem měl tolik rád. V tomto takzvaném kamarádství jsem zašel až tak daleko, že jsem Zdeňkovi zašel do lékárny i pro injekční jehly. Téměř tragédie na sebe nenechala dlouho čekat. Jednoho dne mi ve škole pod lavicí poslal Zdeněk zmačkaný kus papíru, na kterém stálo asi toto: "Byli jsme na diskotéce a jeden kluk nás naučil píchat si pervitin, pak jsme si ho začali píchat sami a když jsme potřebovali peníze na novou dávku, něco jsme ukradli. Teď nás honí policie a já nevím, co mám dělat, asi se zabiju." To mnou otřásl. Ten den jsme s křesťanskou mládeží odjížděli do Diecézního centra mládeže Vesmír v Orlických horách. Vnitřně jsem cítil, že mám svou zkušenost s drogami říci mladým lidem, kteří se tou dobou v centru zdržovali. Tamní kněz Pavel Rousek mi při společném programu dal slovo a já vyprávěl, co se stalo.

Potom jsem odešel na pokoj, kde jsem spal, a Ježíš mě zasáhl svou láskou - jako sv. Pavla. Srdce se mi rozbušilo, tep zdvojnásobil a z očí se mi vyhrnuly slzy lítosti nad svým dosavadním životem. Bylo mi tehdy 17 let - stále jsem potom chodil po Vesmíru a říkal, že všechno, co jsem dosud v životě dělal, byla marnost. Setkal jsem se s Kristem, a to jsem si nemohl nechat pro sebe. Začal jsem se dělit o svou radost s ostatními, ale oni mě nechápali, nerozuměli mi, nevěděli, co se v mém životě přihodilo. Pod dojmem nepřijetí jsem se chtěl stát misionářem v Africe, což mi vydrželo následující dva roky. Myslel jsem to skutečně vážně - dokladem toho je, že jsem se přihlásil na duchovní cvičení, které vedl čerstvě jmenovaný ředitel Papežského misijního díla P. Jiří Šlégr. Při představování jsem mu řekl, že chci být misionářem a on na to, že takovou možnost nelze vyloučit. Při soukromém rozhovoru mi vysvětlil, že misionářem je většinou řeholník a také kněz. Dále, že kněží v Čechách studují v semináři a na teologické fakultě. Tak jsem se přihlásil našemu panu faráři, že chci jít studovat do semináře. Myslel jsem však, že je to jen prostředek k tomu, abych mohl být plnohodnotným misionářem. V konviktu (nultý ročník teologie pro budoucí bohoslovce) mě spolubratři považovali za nadšeného konvertitu, jehož horlivost pro hlásání evangelia co nevidět opadne. Nikdo si mne moc nevsímal a já jich také ne. A tak jsem například chodil v Litoměřicích ke kasárnám, zastavoval se na kus řeči s vojáky nebo je doprovázel do města a přitom se s nimi bavil o Bohu. Hodně jich vyznalo, že jsou pokřtění, ale pak už do kostela nechodili.

V Praze - to už jsem byl v semináři - jsem se setkal s jedním osmdesátiletým premonstrátem, jemuž jsem se svěřil, že chci být misionářem v Africe. On mi na to řekl: "Človče, co blázníš, misie jsou tady v Čechách, tady je 90 % nevěřících lidí!" Já jsem to vzal za své a svou pozornost obrátil - věřím, že s nemenší horlivostí - na Čechy. Řekl jsem si, že oproti Africe tu mám už velký náskok, umím jazyk, znám kulturu a trochu dějiny českého národa. Tak teď už se jen doučit teologii a získat zkušenosti - a je to.

Nyní jsem už pět a půl let knězem a vidím, že to všechno není zdaleka tak jednoduché, jak jsem si představoval.

Právě teď jsem na Vesmíru, kde moje cesta ke kněžství začala. Jsem panu biskupovi Janovi velmi vděčný, že mě na Vesmír poslal. Mohu zde udržovat svou radost z víry stále živou díky bezvadnému týmu a mému drahému spolubratrovi Tomášovi Hoffmannovi. Odtud vyřazím do Dobřan plný nadšení.

Přeji Vám radostné prožití Vánoc!

Jan Barborka

USNESENÍ

z XVI. veřejného zasedání obecního zastupitelstva obce Dobřany dne 12.5.2014

I. BERE NA VĚDOMÍ

1. Kontrolu plnění usnesení z předešlého VZ
2. Zprávu o finančním hospodaření obce k 30.4.2014
3. Rozpočtové opatření č. 1/2014, 2/2014
4. Zprávu ředitele ZŠ TP o.p.s.
5. Přihlášku do soutěže Vesnice roku 2014
6. Zápis z Valné hromady MAS POHODA venkova
7. Žádost OS RK o spolupůsobení při výkonu trestu

II. SCHVALUJE

1. Závěrečný účet obce za r. 2013 včetně zprávy o výsledku přezkoumání hospodaření s vyslovením souhlasu s celoročním hospodařením a to s výhradami
2. Účetní závěrku za r. 2013
3. Rychlostní zkoušku Rally Orlické hory, která bude končit v obci.
4. Výběr dodavatele na projekt „Snížení energetické náročnosti ZŠ Dobřany“ firmu Kerson Dobré s.r.o. a podepsání smlouvy o dílo.
5. Výběr dodavatele na projekt „Venkovní úpravy v okolí budovy ZŠ Dobřany“ firmu Vladimír Kříž zemní práce a autodoprava a podepsání smlouvy o dílo.
6. Půjčku TJ Sokol ve výši 180.000,- Kč na projekt „Výměna dveří na budově sokolovny v Dobřanech
7. Přijetí investičního úvěru od České spořitelny, a.s. do výše 500.000,- Kč na financování projektu „Snížení energetické náročnosti ZŠ Dobřany se splatností do 30.4.2019, dle nabídky České spořitelny. Peněžité závazky vzniklé na základě této smlouvy o úvěru nebudou zajištěny žádnými zajišťovacími prostředky, tj. pouze budoucími rozpočtovými příjmy obce.
8. Vodné ve výši 20,- Kč za m³ od 1.7.2014
9. Smlouvu č. OS201420006011 předloženou společností EKO-KOM a.s. o zajištění zpětného odběru a využití odpadů z obalů včetně dodatků
10. Převod výsledku hospodaření za r. 2013 ve výši 427.807,24 Kč z účtu 431 na účet 432.

III. NESCHVALUJE

1. Dohodu se ZŠ TP o.p.s. o finančním příspěvku na žáka za školní rok 2013 – 2014 ve výši 4.000,- Kč na žáka, který má trvalý pobyt v obci Dobřany, celková částka 92.000,- Kč, z důvodu stavební akce „Snížení energetické náročnosti ZŠ Dobřany“, která bude pro obec značně finančně náročná.

IV. UKLÁDÁ

1. Pravidelné kontroly při stavebních akcích „Snížení energetické náročnosti ZŠ Dobřany“ a „Venkovní úpravy v okolí budovy ZŠ Dobřany“
Zodpovídá: M. Moravec, termín: 30.9.2014
2. Vydání další číslo Dobřanského zpravodaje
Zodpovídá: J. Moc termín: 31.07.2014
3. Organizačně zabezpečit návštěvu hodnotitelské komise v soutěži vesnice roku.
Zodpovídá: M. Moravec termín: červen 2014
4. Zpracovat nové smlouvy na vodné
Zodpovídá: M. Moravec, J. Moc termín: 31.10.2014

Hlasování o přijetí usnesení: pro: 7 proti: 0 zdržel se: 0

V Dobřanech dne 12.5.2014

Michal Moravec
starosta

Jan Moc
místostarosta

USNESENÍ

z XVII. veřejného zasedání obecního zastupitelstva obce Dobřany dne 14.7.2014

I. BERE NA VĚDOMÍ

1. Kontrolu plnění usnesení z předešlého VZ
2. Zprávu o finančním hospodaření obce k 30.6.2014
3. Rozpočtové opatření 3/2014 a 4/2014
4. Zprávu o ZŠ TP o.p.s.
5. Výsledek soutěže vesnice roku KHK
6. Průběh akce „Energetické úspory ZŠ“
7. Žádost OS RK o spolupůsobení při výkonu trestu

II. SCHVALUJE

1. Pronájem budovy ZŠ a školní dílny obecně prospěšné společnosti Trivium Plus
2. Smlouvu č. 14168083 o poskytnutí podpory ze Státního fondu životního prostředí ČR v rámci Operačního programu Životní prostředí.

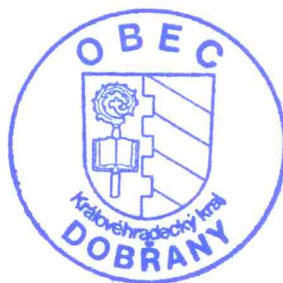
III. UKLÁDÁ

1. Vydat další číslo Dobřanského zpravodaje
Zodpovídá: J. Moc termín: 30.9.2014
2. Zajistit odvodnění místních komunikací
Zodpovídá: M. Kříž termín: 31.10.2014

Hlasování o přijetí usnesení: pro: 5 proti: 0 zdržel se: 0

V Dobřanech dne 14.7.2014

.....
Michal Moravec
starosta

.....
Jan Moc
místostarosta

PROTOKOL O ZKOUŠCE č.1708 / I /2014

Zákazník: Obec Dobřany
Dobřany č.p.90
518 01 Dobruška

Účel zkoušky : Pravidelná kontrola jakosti pitné vody ve vodovodu dle vyhl.č.252/2004 Sb. a zákona č.258/2000 Sb. Zjištění dodržení limitních hodnot všech ukazatelů stanovených orgánem ochrany veřejného zdraví(OOVZ).

Rozsah stanovení : pitná voda - úplný rozbor dle vyhl. č.252/2004 Sb.

Vzorek rozboru č. 1600

Popis (matrice) : pitná voda

Místo odběru : Dobřany č.p.66, rodinný dům, koupelna

Odběr provedl : Schneiderová Jana - laboratoř (A)

Datum odběru : 07.10.2014

Čas odběru : 10:25

Do laboratoře dodáno : 07.10.2014

Datum provedení zkoušky : 07.10.2014 - 27.10.2014

Mikrobiologické a biologické ukazatele	Jednotka	Hodnota	Nej.st.	Zkušební metoda	Limit	Typ limitu	Hodnocení parametru
koliformní bakterie	KTJ/100ml	0		SOP č.1.3.2 (ČSN EN ISO 9308-1)A	max.0	MH	vyhovuje
enterokoky	KTJ/100ml	0		SOP č.1.3.4 (ČSN EN ISO 7899-2)A	max.0	NMH	vyhovuje
Escherichia coli (ISO)	KTJ/100ml	0		SOP č.1.3.2 (ČSN EN ISO 9308-1)A	max.0	NMH	vyhovuje
počty kolonií při 36°C	KTJ/ml	16		SOP č.1.3.7 (ČSN EN ISO 6222) A	max.40	MH	vyhovuje
počty kolonií při 22°C	KTJ/ml	197		SOP č.1.3.7 (ČSN EN ISO 6222) A	max.200	MH	vyhovuje
mikr.obraz-abioseston	%	1		Subdodavatel SA	max.10	MH	vyhovuje
mikr.obraz-počet organismů	jedinci / ml	0		Subdodavatel SA	max.50	MH	vyhovuje
mikr.obraz-živé organismy	jedinci / ml	0		Subdodavatel SA	max.0	MH	vyhovuje

Fyzikální a chemické ukazatele	Jednotka	Hodnota	Nej.st.	Zkušební metoda	Limit	Typ limitu	Hodnocení parametru
chuť		příjatelná		SOP č.1.4.1 (TNV 757340) A	příjatelná	MH	vyhovuje
pach		příjatelný		SOP č.1.4.2 (TNV 757340) A	příjatelný	MH	vyhovuje
barva	mg Pt/l	<5		SOP č.1.2.15(ČSN EN ISO 7887) A	max.20	MH	vyhovuje
zákal	ZFt	<1		SOP č.1.2.16(ČSN EN ISO 7027) A	max.5	MH	vyhovuje
teplota	°C	13.4		SOP č.1.5.1 (ČSN 75 7342) A	8 - 12	DH	nevyhovuje
konduktivita (měr.el.vodivost)	mS/m	11.3	5 %	SOP č.1.2.1 (ČSN EN 27 888) A	max.125	MH	vyhovuje
reakce vody (pH)	-	7.35	3 %	SOP č.1.2.2 (ČSN ISO 10 523) A	6.5 - 9.5	MH	vyhovuje
chem.spotř. kyslíku (CHSK-Mn)	mg/l	<0.5		SOP č.1.2.4 (ČSN EN ISO 8467) A	max.3.0	MH	vyhovuje
amoniak a amonné ionty	mg/l	<0.1		SOP č.1.2.8 (ČSN ISO 7150-1) A	max.0.50	MH	vyhovuje
dusitany	mg/l	<0.01		SOP č.1.2.10(ČSN EN 26 777) A	max.0.50	NMH	vyhovuje
dusičnany	mg/l	3.1	6 %	SOP č.1.2.11(CHFMAV) A	max.50	NMH	vyhovuje
sírany	mg/l	14	15 %	SOP č.1.2.13(TNV 75 7476) A	max.250	MH	vyhovuje
chloridy	mg/l	<5		SOP č.1.2.14(ČSN ISO 9297) A	max.100	MH	vyhovuje
chlor volný	mg/l	0.04	5 %	SOP č.1.5.2 (fir. metoda HACH) A	max.0.30	MH	vyhovuje
fluoridy	mg/l	<0.2		SOP č.1.2.18(ČSN ISO 10359-1) A	max.1.5	NMH	vyhovuje
kyanidy celkové	mg/l	<0.005		Subdodavatel SA	max.0.050	NMH	vyhovuje
vápník	mg/l	16.7	12 %	SOP č.1.1.1.A. (ČSN ISO 7980) A	min.30	MH*)	nevyhovuje
hořčík	mg/l	1.47	16 %	SOP č.1.1.1.A. (ČSN ISO 7980) A	min.10	MH*)	nevyhovuje
vápník a hořčík	mmol/l	0.48	16 %	SOP č.1.1.1.A. (ČSN ISO 7980) A	2.0 - 3.5	DH	nevyhovuje
sodík	mg/l	2.04	15 %	SOP č.1.1.2.A (ČSN ISO 9964-1.2)A	max.200	MH	vyhovuje
hliník	mg/l	0.108	25 %	SOP č.1.1.16. (ČSN ISO 12 020) A	max.0.20	MH	vyhovuje
železo	mg/l	<0.05		SOP č.1.1.4.A (ČSN 75 7385) A	max.0.20	MH	vyhovuje

Fyzikální a chemické ukazatele	Jednotka	Hodnota	Nej.st.	Zkušební metoda	Limit	Typ limitu	Hodnocení parametru
mangan	mg/l	<0.02		SOP č.1.1.3.C (ČSN 75 7385) A	max.0.050	MH	vyhovuje
měď	µg/l	<50		SOP č.1.1.3.C (ČSN ISO 8288) A	max.1000	NMH	vyhovuje
stříbro	µg/l	<1		SOP č.1.1.21. (ČSN ISO 75 7400) A	max.50	NMH	vyhovuje
kadmium	µg/l	<0.5		SOP č.1.1.9.A (ČSN EN ISO 5961) A	max.5.0	NMH	vyhovuje
olovo	µg/l	<2		SOP č.1.1.13. (ČSN EN ISO 15586) A	max.10	NMH	vyhovuje
chrom celkový	µg/l	<2		SOP č.1.1.11. (ČSN EN 1233) A	max.50	NMH	vyhovuje
nikl	µg/l	<2		Subdodavatel SA	max.20	NMH	vyhovuje
rtuť	µg/l	<0.3		SOP č.1.1.18 (ČSN 75 7440) A	max.1.0	NMH	vyhovuje
arsen	µg/l	1.8	19 %	SOP č.1.1.23. (ČSN EN ISO 15586) A	max.10	NMH	vyhovuje
antimon	µg/l	<1		SOP č.1.1.24 (ČSN EN ISO 15586) A	max.5.0	NMH	vyhovuje
selen	µg/l	<1		SOP č.1.1.22 (ČSN EN ISO 15586) A	max.10	NMH	vyhovuje
beryllium	µg/l	<0.1		SOP č.1.1.15. (ČSN EN ISO 15586) A	max.2.0	NMH	vyhovuje
bor	mg/l	<0.1		SOP č.1.2.19 (ČSN ISO 9390) A	max.1.0	NMH	vyhovuje
trihalometany (THM)	µg/l	<0.7		Subdodavatel SA	max.100	NMH	vyhovuje
trichlormethan (chloroform)	µg/l	<0.3		Subdodavatel SA	max.30	MH	vyhovuje
chlorethen (vinylchlorid)	µg/l	<0.4		Subdodavatel SA	max.0.50	NMH	vyhovuje
1,2 - dichlorethan	µg/l	<0.75		Subdodavatel SA	max.3.0	NMH	vyhovuje
trichlorethen (TCE)	µg/l	<0.1		Subdodavatel SA	max.10	NMH	vyhovuje
tetrachlorethen (PCE)	µg/l	<0.2		Subdodavatel SA	max.10	NMH	vyhovuje
benzen	µg/l	<0.2		Subdodavatel SA	max.1.0	NMH	vyhovuje
benzo(a)pyren BZP	µg/l	<0.005		Subdodavatel SA	max.0.010	NMH	vyhovuje
polycykl. arom. uhlovodíky (PAU)	µg/l	<0.08		Subdodavatel SA	max.0.10	NMH	vyhovuje
bromičnany	µg/l	<5.0		Subdodavatel SA	max.10	NMH	vyhovuje

Poznámka:

Výsledky zkoušek uvedené na všech listech protokolu se týkají pouze zkoušeného vzorku.

Odběr vzorku provedený laboratoří je dokumentován v "Protokolu o odběru", který je nedílnou součástí "Protokolu o zkoušce".

Bez písemného souhlasu zkušební laboratoře se nesmí protokol reprodukovat jinak než celý.

Vysvětlivky ke sloupci "Zkušební metoda" :

"A" označuje zkušební metody a odběry, které jsou předmětem akreditace.

"N" označuje zkušební metody, které nejsou předmětem akreditace.

"SOP....."označuje standardní operační postup zkušební metody.

"SA" označuje zkušební metodu subdodavatele - akreditovanou, provedenou na základě písemného souhlasu zákazníka.

"SN" označuje zkušební metodu subdodavatele - neakreditovanou, provedenou na základě písemné žádosti zákazníka.

Protokol o zkoušce od subdodavatele je archivován, na požádání je zákazníkovi k dispozici.

"Nej.st" je rozšířená nejistota stanovení odpovídající 95% intervalu spolehlivosti. Je uvedena jako odhad relativní směrodatné odchylky v procentech násobený koeficientem k=2. Nejistota stanovení nezahrnuje nejistotu odběru vzorku.

"CHFMAV" - Chemické a fyzikální metody analýzy vod, STNL 1986

"F" označuje zkušební metodu, u níž byl uplatněn přiznaný flexibilní rozsah akreditace.

Vysvětlivky ke sloupci "Limit":

Ve sloupci jsou uvedené limitní hodnoty dle vyhlášky č.252/04 Sb.

Vysvětlivky ke sloupci "Typ limitu" :

MH - mezní hodnota

NMH - nejvyšší mezní hodnota

DH - doporučená hodnota, DH jsou nezávazné hodnoty ukazatelů jakosti pitné vody, které stanoví minimální žádoucí nebo přijatelnou koncentraci dané látky, nebo optimální rozmezí koncentrace dané látky

*) - mezní hodnota představuje minimum a platí pro vody, u kterých je při úpravě uměle snižován obsah vápníku nebo hořčíku

Vysvětlivky ke sloupci hodnocení parametru :

vyhovuje - na základě výsledků zkoušek hodnocený parametr limitní hodnotě vyhovuje

nevyhovuje - na základě výsledků zkoušek hodnocený parametr limitní hodnotě nevyhovuje

nestan. - parametr (chuť) nebyl stanoven z důvodu nevyhovujícího výsledku mikrobiologického rozboru